

[I. A. Hansen.]

tegningsmaaden for Mandskabet. Den højtærede Minister har her gjort Tilløb til et Forsøg paa at skabe en større Alsidighed, end Forslaget skaber, indenfor det Mandskab, der møder under Fanerne; men rent bortset fra, hvad man mener om det Skuffedarium, den højtærede Minister her har stillet op, vil jeg paastaa, at det Tilløb, der her er gjort, ikke er nok.

Den højtærede Minister prøver paa at fastsætte Regler for en forholdsmæssig Udvælgelse af Mandskabet, dels fra de forskellige Egne af Landet og dels indenfor de forskellige Erhvervsgrupper i vort Samfund, men han gennemfører ikke dette Forholdsprincip; hvis der i en Indtegningskreds ikke melder sig tilstrækkelig mange til at tilfredsstille Behovet, gaar den højtærede Indenrigsminister over i andre Indtegningskredse og tager, hvad han skal bruge, der, men derved vil jo Forholdsmæssigheden i hvert Fald kunne blive i høj Grad forrykket.

Vi har fra vor Side under alle Stadier i Forhandlingen om denne Sag forlangt Sikkerhed for to Ting, for det første for, at Mandskabet bliver et alsidigt Udtryk for Landets Befolkning, og for det andet for, at det fornødne Antal melder sig. Den første Betingelse opfyldes ikke igennem det Ændringsforslag, Ministeren har stillet, og den anden Betingelse gør man overhovedet intet som helst Forsøg paa at opfylde. Her bygger den højtærede Minister og de Partier, der følger ham, udelukkende paa Lønnen; man mener, at naar man byder Mandskabet 5—10 Kr. om Dagen i Løn og yderligere stiller i Udsigt, at Lønnen kan forhøjes, hvis der ikke møder et tilstrækkeligt Antal, saa har man Sikkerhed. Jeg maa bestride dette; den absolutte Sikkerhed har man ikke.

Men rent bortset fra den øjeblikkelige Sandsynlighed for, at man kan tilkøbe sig det fornødne Mandskab, der her er Tale om, til Tjeneste i det nationale Værn, maa vi fra vor Side bestemt vende os imod den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag. Det vil efter vor Mening blive en meget daarlig Hær og en meget daarlig Marine, som hviler paa et Mandskab, som man lokker til sig ved Sold. Den Gerning, der i givne Situationer kan komme til at paahvile Mandskabet i en Hær og i en Marine, kan ikke udelukkende vurderes eller betales i Penge. Der maa her et andet Moment til ved Siden af, et nationalt Pligtmoment.

Det er i Henhold til Grundlovens § 88

den danske Ungdoms Pligt, som det er dens Privilegium, at stille sin Person til Raadighed for Landet, naar dettes Eksistens er truet; og denne Grundlovsbestemmelse vil vi for vort Vedkommende ikke være med til at udvande gennem en almindelig Lovgivning. Vi vil derfor ved tredie Behandling stemme imod dette Lovforslag, og vi vil ved anden Behandling afholde os fra at stemme om de af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, der ikke i nogen Grad kan paavirke vor Stilling til dette Lovforslag.

Parkov: Det konservative Folkeparti har været, er og vil fremdeles vedblive at være Tilhænger af den almindelige Værnepligt. Vi anser det ikke alene for en Pligt for Ungdommen at møde under Vaaben for at uddanne sig til Fædrelandets Forsvar; men vi anser det ogsaa for en *Ret*, som man paa ingen Maade maa forholde Ungdommen. Disse Anskuelser har været almindeligt udbredt i det danske Folk, og de, der kan huske nogle Aar tilbage, vil erindre, at der ogsaa fra meget indflydelsesrig socialdemokratisk Side er ydet afgjort Modstand imod at forlade den almindelige Værnepligt. Det maa derfor overraske, at dette Parti nu er fulgt efter og tulgt med i de Planer, som i sin Tid er opstaaet hos det radikale Parti. Det er i det hele ganske ejendommeligt, at ved dette Lovforslags Behandling som ved Behandlingen af Forslag til Lov om Vagtkorps og Statsmarine, er det ikke en af det socialdemokratiske Parti valgt Ordfører, som taler for Flertallet, men det er det radikale Partis Enerepræsentant, et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om den Svingning, der er foregaaet, og som det synes, at Socialdemokraterne alligevel ikke vil vedstaa. Og kunde nogle af dem, der nu er vandret til Fædrene, rejse sig af deres Grave, skulde vi ogsaa nok høre en meget energisk og indtrængende Protest mod det, som her foreslaas, fra brave, udmærkede socialdemokratiske Medlemmer af dette Ting.

Vi anser ikke alene den almindelige Værnepligt for betydningsfuld som Forskole for Forsvaret, naar dette kaldes under Vaaben; men vi og mange med os, ogsaa udenfor vore Rækker, har betragtet den almindelige Værnepligt som en Forskole for Livet; og jeg tror ikke, man skal ringeagte dette. Jeg tror tværtimod, at det har haft overordentlig stor Betydning, at Landets Ungdom under ganske lige Forhold kom sammen og lærte hinanden at kende paa en ganske anden Maade, end de ellers vilde kunne komme i Føling med hverandre paa.